

ΠΟΥ ΘΑ ΠΛΗΞΕΙΣ ΑΥΤΟ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ :

Κάθε χρονιά η διαδικασία είναι ακριβώς η ίδια. Ας πάρουμε τα πράγματα από την αρχή...

1^ο στάδιο: το στάδιο της επιλογής.

Το να επιλέξεις σε ποιά νησί θα περάσεις τις “διακοπές” σου είναι ασφαλώς μια “σημαντικότητα” απόφαση. Όμως υπάρχουν αρκετές προτεινόμενες λύσεις από διάφορους “κοινωνικούς” φορείς: κοσμοπολίτικα και νεανικά περιοδικά σαν το ΚΛΙΚ, MAX, DIVA, ή κάποιες ενημερωτικές εκπομπές των Μ.Μ.Ε. προσφέρουν κάποιες χρήσιμες συμβουλές για οποιοδήποτε νησί. Συνήθως επιλέγεις κάποιο μέρος το οποίο πληρεί ορισμένες συγκεκριμένες προϋποθέσεις: παρουσία όμορφων γυναικών και αντρών, άφθονα μπαρ, πλούσια νυχτερινή ζωή, ωραία ξενοδοχεία, “in” κόσμο.

Έτσι έχεις να διαλέξεις ανάμεσα στη Σαντορίνη, τη Μύκονο, τη Πάρο, τη Ρόδο και κανά δυο ακόμα νησιά που πληρούν τις παραπάνω προϋποθέσεις αλλά διαφέρουν μονάχα σε ένα πράγμα μεταξύ τους: στο όνομα. Κατά τ’άλλα, ίδια διασκέδαση, ίδιος κόσμος, ίδια μαγαζιά...

2^ο στάδιο: το στάδιο της προετοιμασίας.

Η κατάλληλη προετοιμασία για τέτοιου τύπου διακοπές είναι απαραίτητη. Ωραία και εντυπωσιακά ρούχα για να “φαινόμαστε”, αρώματα για να “προσελκύουμε” το διπλανό, άφθονα προφυλακτικά γιατί θα χρειαστούν οπωσδήποτε (είναι μέσα στο πρόγραμμα εξάλλου) και επίσης ωραία “πραγματάκια” προκειμένου να είμαστε “φτιαγμένοι” και “cool”. Επίσης απαραίτητος όρος προκειμένου να περάσεις καλά είναι να μπεις στην ψυχολογία του “μάγκα”, του “γαμάω” γιατί μόνο έτσι “μετράς” στην κοινωνία, και ακόμα περισσότερο στις “διακοπές”.

3^ο στάδιο: το στάδιο της παραμονής.

Και επιτέλους φτάνεις στον “παράδεισο”. Με το που θα πατήσεις το πόδι σου στο νησί που διάλεξες, αρχίζει η αναζήτηση για “όμορφες παρουσίες”. Βρίσκεις ένα δωμάτιο για να κοιμάσαι, ακριβό μεν, αλλά εντάξει είναι ευρύχωρο, έχει και κυριλέ μπάνιο... Μετά ένα καφεδάκι είναι ότι πρέπει. Βέβαια υπάρχει περίπτωση να το χρυσοπληρώσεις, αλλά από την άλλη σκέφτεσαι πως εντάξει και αυτοί οι “κακομοίρηδες μαγαζάτορες τρεις μήνες το χρόνο δουλεύουν”. Μετά έρχεται η μεγάλη στιγμή της βραδινής εξόδου. Φοράς τα φοβερά σου ρούχα και ψάχνεις για το club με τον περισσότερο και πιό κυριλέ κόσμο. Προηγουμένως έχεις γίνει λιώμα προκειμένου να είσαι στο γενικότερο κλίμα του νησιού. Κάνεις χαβαλέ με την παρέα σου πειράζοντας τους ξένους, ψάχνοντας για καμιά ωραία γυναίκα “μιας νυκτός” ή προκαλώντας με τις κινήσεις σου τα ανδρικά βλέμματα, πίνοντας τα ποτά “μπόμπες” που σου “προσφέρουν με αγάπη” τα γκαρσόνια του μαγαζιού. Κατά τα ξημερώματα πας εξαντλημένος για ύπνο ύστερα απ’αυτήν την “υπέροχη” μέρα και το επόμενο πρωί το ίδιο ακριβώς πρόγραμμα...

4^ο στάδιο: το στάδιο της επανόδου.

Ίσως είναι το χειρότερο πράγμα που μπορεί να σου συμβεί. Επιστρέφεις στη μίζερη Αθήνα από ένα “παραδεισένιο” νησί. Βέβαια δεν υπάρχει και καμιά ουσιαστική διαφορά. Ίδια clubs στην Αθήνα, ίδια και στα νησιά, ίδιος κόσμος, ίδιο στριμωξίδι στα μπαρ, ίδιοι κανόνες διασκέδασης, ίδιες βιτρίνες καταστημάτων.

Το “καλό” της όλης ιστορίας είναι όταν κάθεσαι μαζί με άλλους οι οποίοι δεν είχαν την δυνατότητα να πάνε σε κάποιο νησί ή πήγαν κάπου εντελώς “ξενέρωτα”, και τους λές ιστορίες και “φάσεις” απ’τις “τρελές” διακοπές σου. Με πόσες γυναίκες ή άντρες πήγες, πόσο “λιώμα” έγινες, πόσα φράγκα χάλασες.

ΑΝΤΕ ΚΑΙ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ ΤΑ ΙΔΙΑ...

μέχρι να καταλάβεις πως για άλλη μια φορά δεν επέλεξες εσύ για τις διακοπές σου αλλά κάποιοι “ειδικοί” οι οποίοι γίνονται ολοένα και πλουσιότεροι επειδή εσύ τους ανέχεσαι και συμβαδίζεις με την κατάσταση να αποφασίζουν άλλοι για σένα και να σε κατευθύνουν εκεί που γουστάρουν ανάλογα με τα συμφέροντα και τις ορέξεις τους.

Υ.Γ. Το κείμενο αυτό δεν αφορά τον καθένα ο οποίος διαλέγει να πάει κάπου διακοπές. Επισημαίνει και ταυτόχρονα κατηγορεί μια συγκεκριμένη λογική που έχουν κάποιοι στο κεφάλι τους και που θα αναγνωρίσουν τον εαυτό τους μέσα απ’αυτό.

★ Αντιεξουσιαστικός πυρήνας Αγίας Παρασκευής